

2002. évi VIII. törvény

a Magyar Köztársaság Kormánya és a Marokkói Királyság Kormánya között a kettős adóztatás elkerülésére és az adóztatás kijátszásának megakadályozására a jövedelemadók területén Rabatban, 1991. december 12-én aláírt Egyezmény kihirdetéséről, valamint a Magyar Köztársaság és a Fülöp-szigeteki Köztársaság között a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról a jövedelemadók területén Budapesten, 1997. június 13-án aláírt Egyezmény kihirdetéséről szóló [2000. évi XVII. törvény](#) módosításáról¹

Hatályos: 2002. 03. 01. –

1. § Az Országgyűlés a Magyar Köztársaság Kormánya és a Marokkói Királyság Kormánya között a kettős adóztatás elkerülésére és az adóztatás kijátszásának megakadályozására a jövedelemadók területén Rabatban, 1991. december 12-én aláírt Egyezményt e törvénnyel kihirdeti. *(Az Egyezmény megerősítéséről szóló jegyzékváltás 2000. július 21-én megtörtént és az Egyezmény 2000. augusztus 20-án hatályba lépett.)*

2. § Az Egyezmény hiteles magyar nyelvű szövege a következő:

„

**Egyezmény a Magyar Köztársaság Kormánya
és a Marokkói Királyság Kormánya között a kettős adóztatás elkerülésére és az adóztatás kijátszásának
megakadályozására a jövedelemadók területén**

Preambulum

A Magyar Köztársaság Kormánya és a Marokkói Királyság Kormánya
– attól az óhajtól vezetve, hogy elkerüljék a kettős adóztatást a jövedelemadók területén,
– a két ország közötti gazdasági kapcsolatok fejlesztésének és megszilárdításának különös jelentőséget tulajdonítva,
a következő rendelkezésekben állapodtak meg:

1. Cikk

Az Egyezmény alá eső személyek

Az Egyezmény azokra a személyekre terjed ki, akik az egyik Szerződő Államban vagy mindkét Szerződő Államban illetőséggel bírnak.

2. Cikk

Az Egyezmény alá eső adók

(1) Az Egyezmény a beszedés módjára való tekintet nélkül, azokra a jövedelemadókra terjed ki, amelyeket az egyik Szerződő Állam, politikai egységei vagy helyi hatóságai javára beszednek.

(2) Jövedelemadóknak tekintendők azok az adók, amelyeket a teljes jövedelem vagy a jövedelem részei után beszednek, ideértve az ingó vagy ingatlan vagyon elidegenítéséből származó nyereség utáni adókat, valamint az értéknövekedési adókat.

(3) Azok a jelenleg létező adók, amelyekre az Egyezmény kiterjed, a következők:

a) a Marokkói Királyságban:

1. társasági adó,
2. általános jövedelemadó,

3. településfejlesztési adó és az ahhoz kapcsolódó adók,
 4. osztalékok vagy társasági részesedések és hasonló jövedelmek utáni adó,
 5. az ingatlanokból származó nyereségadó,
 6. a nemzeti szolidaritásban való részvétel,
 7. a határidős betétek és a pénzintézeti kötvények kamatadója
(a továbbiakban: marokkói adó);
 - b) a Magyar Köztársaságban:
 1. a személyi jövedelemadó,
 2. a jövedelemadó(a továbbiakban: magyar adó).
- (4) Az Egyezmény alkalmazandó azokra az azonos vagy hasonló jellegű adókra is, amelyeket az Egyezmény aláírása után a jelenleg létező adók mellett vagy azok helyett bevezetnek. A Szerződő Államok illetékes hatóságai értesítik egymást a vonatkozó adójogszabályaikban végrehajtott lényeges változásokról.

3. Cikk

Általános meghatározások

- (1) A jelen Egyezmény értelmében, ha a szövegösszefüggés eltérő értelmezést nem kíván:
- a) a „Magyar Köztársaság” kifejezés, földrajzi értelemben használva, a Magyar Köztársaság területét jelenti;
 - b) a „Marokkó” kifejezés a Marokkói Királyságot jelenti és földrajzi értelemben használva, Marokkó területét, valamint Marokkó parti vizeivel határos és az adózás szempontjából nemzeti területnek minősülő területet és amelyen Marokkó, a nemzetközi joggal összhangban, a tengerfenék és az altalaj (kontinentális talapzat), valamint természeti kincsei vonatkozásában jogait gyakorolhatja;
 - c) „az egyik Szerződő Állam” és „a másik Szerződő Állam” kifejezés, a szövegösszefüggésnek megfelelően, a Magyar Köztársaságot vagy a Marokkói Királyságot jelenti;
 - d) a „személy” kifejezés magában foglalja a természetes személyeket, a társaságokat és minden más személyi egyesülést;
 - e) a „társaság” kifejezés minden olyan jogi személyt vagy mindazokat a jogalanyokat jelenti, akit az adóztatás szempontjából jogi személynek tekintenek;
 - f) „az egyik Szerződő Állam vállalkozása” és „a másik Szerződő Állam vállalkozása” kifejezés az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy, illetőleg a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy által folytatott vállalkozást jelenti;
 - g) az „állampolgárok” kifejezés jelenti:
 - (i) mindazokat a természetes személyeket, akik az egyik Szerződő Állam állampolgárságával rendelkeznek,
 - (ii) mindazokat a jogi személyeket, személyi egyesüléseket és társulásokat, amelyeket az egyik Szerződő Államban érvényben levő jogszabályoknak megfelelően hoztak létre;
 - h) az „illetékes hatóság” kifejezés
 - (i) a Magyar Köztársaságban a pénzügyminisztert vagy meghatalmazott képviselőjét,
 - (ii) a Marokkói Királyságban a pénzügyminisztert vagy meghatalmazott képviselőjét jelenti;
 - i) „nemzetközi forgalom” alatt értendő minden olyan szállítás, amelyet egy olyan vállalkozás által üzemeltetett tengeri hajó vagy légitármű bonyolít le, amelynek a tényleges üzletvezetés helye az egyik Szerződő Államban van, kivéve, ha a tengeri hajót vagy légitárművet csak a másik Szerződő Államban levő helyek között üzemeltetik.
- (2) Az Egyezménynek az egyik Szerződő Állam által történő alkalmazásánál, ha a szövegösszefüggés mást nem kíván, bármely, abban meg nem határozott kifejezésnek olyan értelme van, mint amilyent arra nézve ennek az Államnak azokra az adókra vonatkozó jogszabályai megállapítanak, amelyekre az Egyezmény alkalmazást nyer.

4. Cikk

Lakóhely az adó szempontjából

(1) A jelen Egyezmény értelmében az „egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy” kifejezés olyan személyt jelent, aki ennek az Államnak a jogszabályai szerint, ebben az Államban lakóhelye, állandó tartózkodási helye, üzletvezetésének helye vagy más hasonló ismerv alapján adóköteles. Mindazonáltal ez a kifejezés nem foglalja magában azokat a személyeket, akik ebben az Államban csak az ott levő forrásokból élvezett jövedelem után adóztathatók.

(2) Amennyiben egy természetes személy az [\(1\) bekezdés](#) rendelkezése szerint mindkét Szerződő Államban illetőséggel bír, helyzete az alábbiak szerint határozandó meg:

a) ez a személy abban a Szerződő Államban tekintendő illetőséggel bírónak, amelyben állandó lakóhellyel rendelkezik; ha mindkét Szerződő Államban rendelkezik állandó lakóhellyel, abban a Szerződő Államban tekintendő illetőséggel bírónak, amellyel személyi és gazdasági kapcsolatai a legszorosabbak (létérdekek központja);

b) amennyiben nem határozható meg, hogy e személy létérdekeinek központja melyik Szerződő Államban van, vagy ha a Szerződő Államok egyikében sem rendelkezik állandó lakóhellyel, abban a Szerződő Államban tekintendő illetőséggel bírónak, amelyben szokásos tartózkodási helye van;

c) amennyiben e személynek mindkét Szerződő Államban van, vagy ha egyikben sincs szokásos tartózkodási helye, abban a Szerződő Államban tekintendő illetőséggel bírónak, amelynek állampolgára;

d) amennyiben e személy mindkét Szerződő Államnak állampolgára, vagy ha egyiknek sem állampolgára, a Szerződő Államok illetékes hatóságai közös megegyezéssel döntenek a kérdésben.

(3) Amennyiben más személy mint az [\(1\) bekezdés](#) rendelkezései szerinti természetes személy, mindkét Szerződő Államban illetőséggel bír, abban a Szerződő Államban tekintendő illetőséggel bírónak, amelyben tényleges üzletvezetésének helye van.

5. Cikk

Telephely

(1) Az Egyezmény értelmében a „telephely” kifejezés olyan állandó üzleti létesítményt jelent, amellyel a vállalkozás tevékenységét egészben vagy részben kifejti.

(2) A „telephely” kifejezés magában foglalja nevezetesen:

a) az üzletvezetés helyét,

b) a fiókot,

c) az irodát,

d) a gyártelepet,

e) a műhelyt,

f) a bányát, az olaj vagy földgázkutát, a kőfejtőt, vagy a természeti kincsek kiaknázására szolgáló bármely más telepet,

g) az olyan építési vagy szerelési területet, amely hat hónapnál hosszabb ideig áll fenn.

(3) Nem tekintendő telephelynek, ha

a) a berendezéseket kizárólag a vállalkozás áruinak raktározására, kiállítására vagy szállítására használják;

b) a vállalkozás áruinak készleteit kizárólag raktározás, kiállítás vagy szállítás céljából helyezték el;

c) a vállalkozás áruinak készleteit kizárólag abból a célból raktározzák, hogy egy másik vállalkozás feldolgozza;

d) az állandó üzleti létesítményt kizárólag abból a célból tartják fenn, hogy a vállalkozás részére árut vásároljanak vagy információt szerezzenek;

e) az állandó üzleti létesítményt a vállalkozás részére kizárólag olyan elősegítő vagy kisegítő jellegű tevékenység céljára használják, mint a reklám, információnyújtás, tudományos kutatás vagy más hasonló tevékenység;

f) az állandó üzleti létesítményt kizárólag az a)–e) pontokban említett tevékenységek valamely kombinációja céljára használják, feltéve, hogy az állandó üzleti létesítmény ebből a kombinációból származó teljes tevékenysége megőrzi előkészítő vagy kisegítő jellegét.

(4) Az a személy – kivéve a független képviselőt, akire az [\(5\) bekezdés](#) nyer alkalmazást – aki az egyik Szerződő Államban a másik Szerződő Állam vállalkozása érdekében tevékenykedik, a vállalkozás telephelyét képezi az először említett Államban, ha ebben az Államban meghatalmazása van, amellyel ott rendszeresen él, a célból, hogy a vállalkozás nevében szerződéseket kössön, kivéve ha e személy tevékenysége áruknak a vállalkozás részére való vásárlására korlátozódik.

(5) Az egyik Szerződő Állam vállalkozását nem lehet úgy tekinteni, mintha annak telephelye lenne a másik Szerződő Államban csupán azért, mert tevékenységét alkusz, bizományos vagy más független képviselő útján fejti ki, feltéve, hogy ezek a személyek rendes üzleti tevékenységük keretében járnak el.

(6) Az a tény, hogy az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró társaság egy olyan társaságot irányít, vagy egy olyan társaság irányítja, amely a másik Szerződő Államban illetőséggel bír, vagy ott (akár telephely útján, akár más módon) fejti ki tevékenységét, önmagában még nem teszi egyik társaságot sem a másik telephelyévé.

6. Cikk

Ingatlan vagyomból származó jövedelem

(1) Ingatlan vagyomból származó jövedelem, beleértve a mező- és erdőgazdasági üzemek jövedelmét, abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben ez a vagyon van.

(2) *a)* A *b)* és *c)* bekezdés rendelkezéseinek fenntartásával az „ingatlan vagyon” kifejezést annak a Szerződő Államnak a joga szerint kell meghatározni, amelyben ez a vagyon van.

b) Az „ingatlan vagyon” kifejezés minden esetben magában foglalja az ingatlan vagyon tartozékait, a mező- és erdőgazdasági üzemek élő és holt felszerelését, azokat a jogokat, amelyekre a földtulajdonra vonatkozó magánjogi rendelkezések nyerne alkalmazást, az ingatlan vagyon hasznélvezetét, valamint az ásványlelőhelyeknek, forrásoknak és a föld más kincseinek kiaknázásáért vagy kiaknázásának jogáért járó változó vagy állandó térítésekre vonatkozó jogokat.

c) A tengeri hajók, belvízi hajók és légijárművek nem tekintendők ingatlan vagyonnak.

(3) Az [\(1\) bekezdés](#) rendelkezései az ingatlan vagyon közvetlen kiaknázásából, bérbe adásából vagy hasznbérbe adásából, valamint a kiaknázás minden más formájából származó jövedelemre alkalmazandók.

(4) Az [\(1\) és \(3\) bekezdés](#) rendelkezései a vállalkozás ingatlan vagyonából származó jövedelemre, valamint a szabad foglalkozás gyakorlatára szolgáló ingatlan vagyomból származó jövedelemre is alkalmazandók.

7. Cikk

Vállalkozási nyereség

(1) Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának nyeresége csak ebben a Szerződő Államban adóztatható, kivéve ha a vállalkozás tevékenységét a másik Szerződő Államban egy ott levő telephely útján fejti ki. Amennyiben a vállalkozás ily módon fejti ki tevékenységét, a vállalkozás nyeresége a másik Államban adóztatható, azonban csak olyan mértékben, amilyen mértékben az ennek a telephelynek tudható be.

(2) Ha az egyik Szerződő Állam vállalkozása tevékenységét a másik Szerződő Államban egy ott levő telephely útján fejti ki, úgy ennek a telephelynek mindegyik Szerződő Államban azt a nyereséget kell betudni, amelyet a telephely akkor ért volna el, ha azonos vagy hasonló tevékenységet azonos vagy hasonló feltételek mellett, mint különálló, és attól a vállalkozástól, amelynek telephelye, teljesen függetlenül működő vállalkozás fejtett volna ki.

(3) A telephely nyereségének megállapításánál levonhatók az e telephely miatt felmerült költségek, beleértve az üzletvezetési és általános ügyviteli költségeket, tekintet nélkül arra, hogy abban az Államban merültek-e fel, ahol a telephely fekszik, vagy máshol.

(4) Amennyiben az egyik Szerződő Államban a telephelynek betudható nyereséget a vállalkozás teljes nyereségének a különböző részek közötti megosztása alapján szokás meghatározni, a jelen Cikk [\(2\) bekezdésének](#) egyik rendelkezése sem akadályozza ezt a Szerződő Államot abban, hogy a betudható nyereséget a szokásos megosztás szerint határozza meg; az alkalmazott nyereség megosztási módszernek azonban olyannak kell lennie, hogy a kapott eredmény a jelen Cikkben foglalt elveknek megfeleljen.

(5) A telephelynek nem tudható be nyereség abból kifolyólag, hogy egyszerűen árut vásárolt a vállalkozás részére.

(6) Az előző bekezdések céljaira a telephelynek betudandó nyereséget évről évre azonos módon kell megállapítani, hacsak alapos és elégséges ok nincs más eljárásra.

(7) Amennyiben a nyereség olyan jövedelemtételt tartalmaz, amelyekkel a jelen Egyezmény más cikkei külön foglalkoznak, úgy azoknak a cikkeknak a rendelkezéseit e Cikk rendelkezései nem érintik.

8. Cikk

Tengeri hajózás és légiforgalom

(1) Az a nyereség, amely tengeri hajóknak vagy légijárműveknek a nemzetközi forgalomban való üzemeltetéséből származik, csak abban a Szerződő Államban adóztatható, ahol a vállalkozás tényleges üzletvezetésének helye van.

(2) Ha egy tengerhajózási vállalkozás tényleges üzletvezetésének helye egy tengeri hajó fedélzetén van, úgy e hely abban a Szerződő Államban levőnek tekintendő, amelyikben a tengeri hajó hazai kikötője van, vagy hazai kikötő hiányában, abban a Szerződő Államban, amelyben a tengeri hajó üzemben tartója illetőséggel bír.

(3) Az [\(1\) bekezdés](#) rendelkezései alkalmazandók azokra a nyereségekre is, amelyek valamely pool-ban, közös üzemeltetésben vagy nemzetközi üzemeltetésű szervezetben való részvételből származnak.

9. Cikk

Kapcsolt vállalkozások

Amennyiben

a) az egyik Szerződő Állam vállalkozása közvetlenül, vagy közvetve a másik Szerződő Állam vállalkozásának üzemeltetésében, ellenőrzésében vagy tőkéjében részesedik, vagy

b) ugyanazok a személyek közvetlenül vagy közvetve az egyik Szerződő Állam vállalkozásának és a másik Szerződő Állam vállalkozásának üzemeltetésében, ellenőrzésében vagy tőkéjében részesednek, ha az egyik vagy a másik esetben a két vállalkozás az egymás közötti kereskedelmi vagy pénzügyi kapcsolataikra tekintettel olyan feltételekben állapodik meg vagy olyan feltételeket szab, amelyek eltérnek azoktól, amelyekben független vállalkozások egymással megállapodnának, úgy az a nyereség, amelyet a vállalkozások egyike ezen feltételek nélkül elért volna, ezen feltételek miatt azonban nem ért el, ennek a vállalkozásnak a nyereségéhez hozzászámítható és következésképpen megadóztatható.

10. Cikk

Osztalék

(1) Az osztalék, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró társaság a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek fizet, a másik Államban adóztatható.

(2) Mindazonáltal ez az osztalék abban a Szerződő Államban, és ezen Állam jogszabályai szerint megadóztatható, amelyben az osztalékot fizető társaság az osztalékot fizető társaság illetőséggel bír, de az így megállapított adó az osztalék bruttó összegének 12 százalékát nem haladhatja meg. Ez a bekezdés nem érinti a társaság adóztatását azon nyereség után, amelyből az osztalékot fizetik.

(3) Az e Cikkben használt „osztalék” kifejezés részvényekből, élvezeti részvényekből vagy élvezeti jegyekből, bányarészvényekből, alapítói részvényekből vagy más, nyereségrészesedést biztosító jogokból – kivéve a hitelköveteléseket – származó jövedelmet, valamint olyan jövedelmet jelent, amely annak az Államnak az adójogszabályai szerint, amelyben az osztalékot fizető társaság illetőséggel bír, a részvényekből származó jövedelemmel azonos adóztatási elbírálás alá esik.

(4) Az [\(1\) és \(2\) bekezdés](#) rendelkezései nem alkalmazandók, ha az osztalék egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró kedvezményezettje a másik Szerződő Államban, amelyben az osztalékot fizető társaság illetőséggel bír, akár egy ott lévő telephely útján ipari vagy kereskedelmi tevékenységet fejt ki, akár egy ott lévő állandó bázis segítségével szabadfoglalkozást űz, és ha az osztalékban való részesedés ténylegesen ehhez kapcsolódik. Ebben az esetben a 7. vagy a 14. Cikk rendelkezései alkalmazandók.

(5) Ha az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró társaság nyereséget vagy jövedelmet élvez a másik Szerződő Államból, ez a másik Állam nem adóztathatja meg ennek a másik Államnak a társasága által fizetett osztalékot, kivéve ha az osztalékot e másik Államban illetőséggel bíró személynek fizetik, vagy ha az osztalékban való részesedés ténylegesen e másik Államban lévő telephelyhez vagy állandó bázishoz kapcsolódik, továbbá semmilyen adót nem vethet ki fel nem osztott nyereség címén a társaság fel nem osztott nyereségére, akkor sem, ha a kifizetett osztalék vagy a fel nem osztott nyereség egészben vagy részben a másik Államban elért nyereségből vagy jövedelemből áll.

11. Cikk

Kamat

(1) A kamat, amely az egyik Szerződő Államból származik és amelyet a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek fizetnek, ebben a másik Államban adóztatható. Mindazonáltal ez a kamat – kivéve az egyik Szerződő Állam által nyújtott vagy általa garantált hiteleket és azokat, amelyeket a másik Szerződő Állam vagy politikai egysége, helyi hatósága, vagy ennek az Államnak a Központi Bankja kap – abban a Szerződő Államban is, amelyből származik, ennek az Államnak a jogszabályai szerint megadóztatható, de az így megállapított adó nem haladhatja meg a kamat bruttó összegének 10 százalékát.